

Воскресний Листок Resurrection Newsletter

Б О Г О С Л У Ж Е Н Н Я І С В Я Т А

Неділя, 23 жовтня	19-та Неділя по П*ятидесятниці.	Літургія 10:00
Середа, 26 жовтня	Лекції з вивчення Біблії	19:00
Неділя, 30 жовтня	20-та Неділя по П*ятидесятниці.	Літургія 10:00
Середа, 2 листопада	Лекції з вивчення Біблії	19:00
П*ятниця, 4 листопада	Заняття для молоді: хокей на підлозі і танок	19:00
Субота, 5 листопада	Димитрівська Поминальна Субота	Літургія 10:00
Субота, 5 листопада		Вечірня 18:00
Неділя, 6 листопада	21-ша Неділя по П*ятидесятниці.	Літургія 10:00

C H U R C H S E R V I C E S A N D H O L I D A Y S

Sunday, October 23	19 Sunday after Pentecost	Liturgy 10 am
Wednesday, October 26	Bible Study class	19:00
Sunday, October 30	20th Sunday after Pentecost	Liturgy 10 am
Wednesday, November 2	Bible Study Class	19:00
Friday, November 4	Youth Night: youth dance and floor hockey	19:00
Saturday, November 5	Souls Sarurday — Commemoration of the Departed	Liturgy 10 am
Saturday, November 5	Vespers	Vespers 18:00
Sunday, November 6	21st unday after Pentecost	Liturgy 10 am

НЕДІЛЬНА ШКОЛА — КОЖНОЇ НЕДІЛІ 10:00 — 11:00

SUNDAY SCHOOL — EVERY SUNDAY 10 AM—11 AM

ASSUMPTION (DORMITION) OF THE BLESSED VIRGIN UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Parish Priest: Fr. Ihor Okhrymchouk

Parish Executive President: B. Shumsky

ОГОЛОШЕННЯ

ВІТАЄМО ВСІХ ГОСТЕЙ І ВІДВІДУВАЧІВ ДО
НАШОЇ ГРОМАДИ

Середа, 26 жовтня — о 19:00 в парафіяльній резиденції спільні з англіканською громадою лекції з вивчення Біблії. Запрошуються всі бажаючі.

ПІСЛЯ КОЖНОГО БОГОСЛУЖЕННЯ (ЛІТУРГІЇ АБО Ж ВЕЧІРНІ) МИ МАЄМО НАГОДУ ПОСИДІТИ І ПОСПІЛКУВАТИСЬ У ПАРАФІЯЛЬНОМУ ЗАЛІ. У нас завше є кава, чай і часом солодоші. Просимо вас приносити щось при нагоді для спільного столу, а також допомогти прибрати після перекуски, щоб одні і ті ж самі парафіяни не робили цієї роботи кожної неділі

Фотографії з Архиєрейської візитації 2 жовтня можна переглянути <https://picasaweb.google.com/103976720797990893155/BishopVisitOctoberober2011>

Неділя, 6 листопада — 19:00—21:00, Прийняття для студентів Українсько-Канадської Парламенської програми обміну. Запрошуємо парафіян прийти і познайомитися з 32 студентами різних вузів України, котрі приїхали стажуватися при Парламенті Канади. Будуть платн напої у барі. За подвльшою інформацією прохання звертатись до Михайла Решітника 613 277 4664

Неділя, 18 грудня — Традиційна Українська Вечеря — Пирого і Коляди. Вечеря — 17:00—19:00. Концерт коляд з участю чоловічого хору Оттави *Акорд* о 19:00. а іечері Ви зможете посмакувати смачною домашньою кухнею — варениками, борщем, голубцями, салатом, десертом ма іншими скарбами української кухні. Каитки можна придбати у церковному офісі чи зарезервувати по телефону — 613 728-0856 абож телефонуючи безпосередньо до пана Михайла Решітника 613 277-4664. Квитки: 18 для дорослих, 15 для студентів чи сеньорів, 8 для дітей до 13 річного віку. На іечері також відбудеться *тихий* аукціон, де ви зможете придбати дарунки для когось з ваших дорогих на Різдво.

Субота, 21 січня 2012 року— 62 МАЛАНКА — прийняття 18:00, Вечеря і концертна програма 19:00 забава 21:00 з участю оркестру з Торонто *БУРЯ*. Замовляйте квитки тепер. Дорослі—80, студенти і сеньйори — 60, діти менше 13 ти років 40, Танецб тільки — 30. Прохання звертатись до Михайла Решітника за подальшою інформацією.

ANNOUNCEMENTS

A WARM WELCOME TO ALL GUESTS AND VISITORS
TO OUR COMMUNITY

Wednesday, October 26 — 7 pm — class for bible studies will resume together with Anglican parish in our parish residence. Everyone is welcome.

FELLOWSHIP TIME AFTER THE SERVICES — after every Liturgy or Vespers we, usually, have a fellowship. During the fellowship time we serve coffee, tea and sometimes some sweets or finger foods. To make our fellowship time a pleasant experience for everyone, we are asking you to bring from time to time some snacks or sweets for the joint table and help with the clean up at the end of the fellowship hour, to make this work not a sole responsibilities of only few dedicated volunteers

The photographs from the Bishop's visit on October 2 can be found on the following website: <https://picasaweb.google.com/103976720797990893155/BishopVisitOctoberober2011>

Sunday November 6, 7:00 - 9:00 pm Reception for the Canada Ukraine Parliamentary Program Students Parish members are invited to meet the 32 students that are in Canada participating in the above noted program and interning in the offices of various members of Parliament. These students come from across Ukraine including one Ukrainian from Moscow. There will be a cash bar. For further information please contact Michael Reshitnyk at 613 277 4664.

Sunday, December 18th, Annual Pyrohy and Koliady evening. Dinner 5-7, Carolling from 7:00 Come to our 7th annual Christmas-time Ukrainian dinner, carols and silent auction fund raiser. This year will feature our church choir and the Akord Ukrainian Men's Choir of Ottawa. Adults \$18, seniors and students \$15, Children under 13 \$8. Enjoy a tasty Ukrainian dinner of pyrohy, caggage rolls and borsch and get in the Christmas spirit. The silent auction will be featuring Ukrainian items. Donations for the auction are welcome. For tickets , **to volunteer to help** and /or for further information contact Michael Reshitnyk, 613 277 466 4.

Saturday, January 21, 2012, 62nd Annual Malanka, Reception from 6:00 pm, dinner at 7:00 pm and dance at 9:00 pm. Due to popular demand, this year's Malanka will feature the well know Ukrainian band "Burya" from Toronto. Book your tickets now. Adults \$80, Students (13+) and Seniors (65+) \$60, Children (12 and under) \$40, Dance only \$30. Contact Michael Reshitnyk for tickets and further information.

Константинополь повертається: новий вектор конфесійної політики української влади

Автор: Гліб Коваленко

Останні тижні дали чимало приводів для розмов про можливе переформатування конфесійної ситуації в Україні.

Все почалося із зустрічі патріарха Філарета (Денисенка) з митрополитом Мефодієм (Кудряковим), яка відбулася 14 вересня. Хоча коментарі цієї зустрічі, що виходили від представників Київського Патріархату та Української Автокефальної Православної Церкви, були досить обережними, все ж цілком очевидно, що дві гілки українського автокефального руху вирішили шукати шляхи до об'єднання.

На цьому тлі візит патріарха Кирила на Буковину, що відбувся в перших числах жовтня, виявився практично непоміченим. Телеканали обмежилися лише констатацією факту: «Нас знову відвідав Московський патріарх». Воно й не дивно. Це був вже п'ятий візит патріарха Кирила в Україну в 2011 році. Характерно, що представники центральної влади на цей раз повністю проігнорували візит московського гостя. Принаймні, журналісти не згадували про приїзд до Чернівців кого-небудь з перших осіб держави. Прозвучали лише глухі повідомлення про те, що на патріаршому богослужінні були присутні міністр палива та енергетики Юрій Бойко і відомий український мільярдер Дмитро Фірташ, які були нагороджені орденами святого преподобного Серафима Саровського II ступеня (за допомогу в будівництві Троїцького собору Баченського монастиря).

Потім у документах Синоду Руської Православної Церкви, що засідав у Москві 5 жовтня, з'явилось симптоматичне нововведення. Патріарх Кирил, звітуючи про свою діяльність за останні місяці, повідомив членам Синоду про свої візити «в єпархії Руської Православної Церкви». Серед цих єпархій виявилися Київська, Кримська, Луганська, Чернівецька. Пікантність ситуації полягає в тому, що, по-перше, це єпархії Української Православної Церкви, а, по-друге, в такій формі журнали московського Синоду ще ніколи не складалися. Ще рік тому патріарх Кирило окремо повідомляв Синоду про свої візити в Україну, не включаючи українські єпархії в список «єпархій Російської Православної Церкви». Що змінилося за минулий рік? Або може, на думку патріарха Кирила, кількість його візитів в Україну прямо пропорційно якісним змінам у статусі цих єпархій?

На тому ж засіданні патріарх Кирило повідомив Синоду про візит «в Руську Православну Церкву» Грузинського патріарха Ілії, хоча реально патріарх Ілія приїжджав до Києва. Таким чином, у журналах Синоду відбилосся очевидне прагнення нівелювати (хоча б на рівні офіційної протокольної лексики) особливий статус Української Православної Церкви. Журнали написані так, нібито на території України існує не самоврядна церковна структура з правами широкої автономії, а якась «Малоросійська церква», яка нічим не відрізняється (і не повинна відрізнятися) від великоросійської.

Звичайно, зміни в протокольному лексичі ніяк не означають реального обмеження прав Української Церкви. Проте іміджеві втрати, які очікують патріарха Кирила в Україну після оприлюднення журналів останнього Синоду, чи можна порівняти з тими сумнівними придбаннями, які мало принести це

нововведення. Хоча, втім, а які взагалі тут могли бути придбання? Дуже схоже на те, що нова лексика московської церковної влади стала реакцією на явне охолодження щодо президента України до патріарха Кирила.

А те, що це охолодження дійсно існує, стало очевидним вже 7 жовтня. У цей день Віктор Янукович, перебуваючи з офіційним візитом у Греції, відвідав гору Афон, де зустрівся з Константинопольським патріархом Варфоломієм. Дуже характерно, що візит на Афон відбувся вже після закінчення програми офіційного перебування українського президента в Греції. Тобто, з точки зору дипломатичного протоколу, цей візит носив неофіційний характер. Тому прес-служба президента України про цей візит нічого не повідомляла. Також і журналістський пул не був запрошений на Афон під час перебування там президента. В результаті інформація про зустріч Януковича з Константинопольським патріархом прийшла в Україну з грецьких ЗМІ, куди вона була вкинута оточенням патріарха Варфоломія. Так що єдині офіційні повідомлення про цю зустріч виходили не від української, а від грецької сторони.

Наскільки можна судити за доступною інформацією, патріарх Варфоломій і президент Янукович обмінялися заздалегідь підготовленими вітальними промовами, а потім разом пообідали. Віч-на-віч вони не спілкувалися. Зустріч президента з патріархом проходила в присутності численних представників грецького духовенства та оточення Віктора Януковича. Хоча тексти взаємних вітань не публікувалися, проте Константинопольська патріархія повідомила грецьким ЗМІ основні думки цих послань. Президент Янукович підкреслив добрі відносини між Україною і Вселенським патріархатом і уточнив, що Україна покладає великі надії на підготовку Всеправославного собору, сподіваючись, що його рішення будуть мати позитивні результати для Православної Церкви в Україні. У свою чергу, патріарх Варфоломій заявив, що розглядає відносини своєї кафедри з Українською Церквою як «Матері-Церкви» і «люб'язною дочки»: «Мати-Церква сумує і вболіває про страждання своїх дітей». Віктор Янукович нібито запропонував патріархові Варфоломію ще раз відвідати Україну і сприяти подоланню розділень в українському православ'ї. На це патріарх відповів

«Якщо я сподоблюся знову відвідати Україну, відповідаючи на люб'язне пропозицію президента, це буде для зміцнення зв'язків між нею і Матір'ю-Церквою, і для того, щоб знову допомогти з боку Матері-Церкви усунення розколів, які, на жаль, продовжують існувати в лоні українського православ'я».

Сам факт зустрічі Віктора Януковича з патріархом Варфоломієм - це серйозний сигнал для Москви. Президент України засвідчив свій намір знову «розімкнути» українську церковну ситуацію, як це неодноразово намагалися зробити його попередники. Найбільш серйозною була спроба, зроблена в 2008 році Віктором Ющенком, який мав намір домогтися від патріарха Варфоломія прийняття до складу Константинопольського патріархату двох українських конфесій: Української Православної Церкви Київського Патріархату та Української Автокефальної Православної Церкви. Саме тоді патріарх Варфоломій зробив серйозну заяву на те, щоб стати головним фігурантом у вирішенні міжцерковних суперечок в Україні. Однак розвитку ці ініціативи не отримали. Смерть Московського патріарха Алексія, обрання патріарха Кирила, перемога на президентських виборах в

WHAT IS A PARISH?

by **Protobishop Alexander Schmemmann**

What I have to say here may come as a shock to the great majority of Orthodox. Yet it is a self-evident fact that the parish as we understand it now, i.e., as an organization with officers, by-laws, finances, property, meetings, elections, etc., is a very recent phenomenon and exists, in fact, almost exclusively within the Orthodox "diaspora."

This is to say that what we take for granted as the only normative and natural form of the Church's existence is not at all so clearly "granted," and may be not at all so normative. The "parish" as we know it today is, in spite of all its religious connotations, and this may come as a second shock a product of secularization; or, rather, that in the process of its development within the American way of life it has accepted a secularistic basis which little by little dissolves the ultimate seriousness of that which it claims to serve and to be, i.e., the Church. To understand this, one must briefly analyze the genesis and the development of the Orthodox parish in America.

The first thing Orthodox immigrants did as they settled in America was to build churches. The Church was a self-evident, organic part of their life in the old country. It became their first need in the new one. It was a need for the Church for worship, sacraments, for the possibility to baptize, marry and bury not for a "parish," as understood today, but rather for a parish in the old and traditional sense of the word, a place where one could worship together with others and have a religious "term of reference" for his entire life. All early documents support this view.

The "organization" was something secondary, forced, so to speak, on the immigrants by purely external factors. In a Russian or Greek village no one ever asked who is the owner of the parish Church. It was literally the property of God for which everyone had to care, but which belonged to no one in particular. The Church had no other function but that of literally making Christ present through preaching, the sacraments, worship, education, and of making the life of "parishioners" as Christian, as permeated with Christ, as possible. Those who were selected, ordained, set apart to carry out this work of the Church were the "clergy." To give and to administer the Church, both spiritually and materially, was not their "right," but their sacred obligation, the very reason for their being "set apart."

Similarly the sacred obligation of all other "parishioners," called laity, was to receive the teachings of the Church as diligently as possible, to worship God together, to contribute "according to the will of their heart" to the needs of the Church, and finally, to live as much as possible by the precepts of the Christian Faith.

Here, however, in a completely different legal framework, the land and the Church on it had to be purchased and owned by a corporation. The latter was hastily constituted, usually by some energetic and Church-minded people, with no other purpose than to make the Church possible. It was a purely pragmatic development which, however, introduced, almost subconsciously, the first radical change in the old idea of the parish: that of the parish as owner of property. And this idea became little by little a real obsession.

Then came the second change. The immigrant parish was poor, and to have even a humble church together with supporting a priest, was costly. Hence, a constant preoccupation with fund raising and how to make ends meet, a preoccupation which put money and finances at the very heart of the parish's life. In fact, the parish organization was

born as a material support for the Church, the Church, and not the parish, being at first the goal and the justification of the parish. But an organization, when it is born and whatever the reason for its birth, follows almost inevitably a logic of development which sooner or later makes its own "ultimate values."

And in America nearly everything contributed to this logic and to that development: the democratic, i.e., basically anti-hierarchical ideal of society, the cult of "free," i.e., private, enterprise, the spirit of competition, the evaluation of everything in terms of "cost," the emphasis on security and saving, the constant exaltation of the "people" and their will, needs, and interests as the only criterion of all activity, and especially the pragmatic character of American religion in which activity and efficiency are the main religious values.

Finally, the Orthodox parish became what it is today: an end in itself, an organization whose whole efforts and energies are aimed at advancing its own good material stability, success, future security, and a kind of self-pride. And it is no longer the parish that serves the Church, it is, indeed, the Church that is forced more and more to serve the parish, to accept it as its "goal" so that a priest, the last sign and representative of the "Church" in the "parish," is considered good when he entirely subordinates the interests of the Church to those of the parish.

The third and the most important change was the inevitable result of the other two: the secularization of the parish and the corresponding loss of religious seriousness. A modern American parish may have many good aspects, but any deeper analysis must admit that it lacks seriousness in the sense we used this term above. Beyond that, however, as organization, i.e., as "parish" it, in fact, opposes this kind of seriousness, because it knows by instinct and from experience that the success it wants and seeks is precisely opposed to religious seriousness. To be "successful" one has to refer and to cater to human pride (the right hand not only knowing what the left one is doing, but spending most of the time acknowledging and publicizing it), the instinct of gain (bingo, or raffles, etc., being more efficient way to fill the parish treasury than any appeal to religious consciousness), vainglory (the best, the greatest, the most expensive . . .). And since all this is done "for the Church" it is thereby justified and glorified as "Christian."

To be exact, a parish organization lives by standards and principles, which, when applied to an individual, are condemned outright by Christianity as immoral: pride, gain, selfishness, and self-affirmation. Even the constant preaching in terms of the "glory" of Orthodoxy is a rather ambiguous substitute for the glory that according to the Gospel is due to God alone. The parish organization has replaced the Church and, by the same token, has become a completely secular organization. In this it is radically different from the parish of the past. It has ceased to be a natural community with a Church as its center and pole of "ultimate reference" and "seriousness." It has not become a religious community, i.e., a group united by and serving a common religious ideal. As it exists today it represents the very victory of secularism within American Orthodoxy.

(Fr. Alexander Schmemmann [+1983] was Dean of St. Vladimir's Seminary)

Terry Sametz

Transposition

October 27 to
November 29, 2011
Du 27 octobre
au 29 novembre 2011

Opening Reception
October 30, 2011
from 1:00 pm to 3:00 pm

Vernissage
Le 30 octobre 2011
de 13 h à 15 h

TTY 613-580-2401

**Trinity Art Gallery
Salon A**

Shenkman Arts Centre, 245 Centrum
Boulevard, Lower Level
Hours: Daily from 9:00 a.m. to 10:00 p.m.
ottawa.ca/arts, shenkmanarts.ca

**Galerie d'art Trinity
Salon A**

Centre des Arts Shenkman, 245, boulevard
Centrum, niveau inférieur
Heures d'ouverture : Du lundi au dimanche
de 9 h à 22 h.

Information /Renseignements:
613-580-ARTS (2787)
ottawa.ca/lesarts, artshenkman.ca

(Continued from page 3)

Україні Віктора Януковича, явно благоволив Московському Патріархату, візит патріарха Варфоломія в Росію (у травні 2010 року) і повернення Московського Патріархату в процес підготовки Всеправославного собору фактично заморозили починання 2008 року. Але ось 2011 вніс нові корективи в цей розклад.

Намітилася дружба між Москвою і патріархом Варфоломієм виявилася ілюзорною. У лютому 2011 року знову стали очевидними серйозні розбіжності у поглядах двох Церков на розвиток світового православ'я. У вересні 2011 року патріарх Варфоломій, на противагу прагненню Московського Патріархату блокувати небажані для нього рішення готується Всеправославного собору, зробив спробу консолідувати східних патріархів для захисту своєї позиції. Після цього аналітики дружно заговорили про відродження стародавнього інституту пентархії з включенням в нього Кіпрської Православної Церкви. На цьому тлі помітно ускладнилися відносини патріарха Кирила з українською владою. І ось, тепер є підстави думати, що в оточенні президента Януковича з'явився новий план вирішення «українського церковного питання».

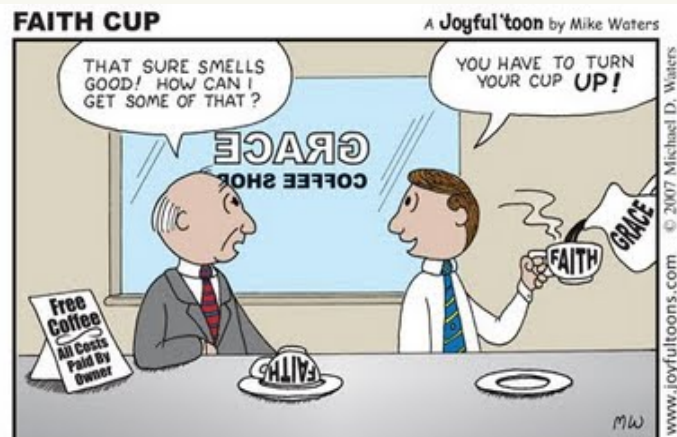
Якщо зібрати воедино події останніх тижнів, то виходить така картина. Схоже, що українська влада вирішила підтримати проект об'єднання УПЦ КП і УАПЦ. Ця об'єднана структура (якщо вона, звичайно, буде створена), швидше за все, звернеться до Константинополя з проханням про прийняття її до юрисдикції Вселенського Патріархату з перспективою дарування їй автокефалії. При такому розвитку подій головним каменем спотикання для патріарха Варфоломія стане фігура Філарета (Денисенка). Проте можливе об'єднання УПЦ КП і УАПЦ може дати хороший привід патріарху Філарету безболісно піти на спокій, після чого буде обраний новий глава об'єднаної церковної структури. Це буде фігура, позбавлена тієї одіозності, яку має Філарет. Здається, що найбільш реальний шанс зайняти цей пост має сьогодні львівський митрополит УПЦ КП Димитрій (Рудюк).

Цілком очевидно, що українська влада готова буде підтримати і подібний проект об'єднання, і переговори цієї нової структури з Константинополем. Якщо подібна канонічна структура в юрисдикції Вселенського патріарха все ж таки буде створена, це буде означати появу в Україні «канонічної альтернативи». Навіть якщо ця структура не буде визнана Московським Патріархатом, все ж більшість Помісних Православних Церков чи стануть заперечувати її законність. А це може означати поступовий перехід у цю структуру тих членів УПЦ, які орієнтовані на українську національну ідею, але при цьому не бажають входити до складу церков, які не мають міжнародного визнання. Якщо ж держава підтримає «константинопольський проект» з достатньою

активністю, це може привести до помітного підриву позицій в Україні Московського Патріархату. І хто знає, може бути, прихильники «нерушимого єдності» Української Церкви з Москвою нарешті повернуть собі статус «екзархату Руської Православної Церкви в Україні», тобто, нарешті перетворяться на настільки дорогу їхньому серцю і таку бажану для Московського церковного керівництва «Малоросійську церкву».

І якщо в 2008 році такий сценарій сприймався багатьма як небезпечно джерело соціальних потрясінь в Україні, то сьогодні він виглядає куди більш реальним. Адже за два з половиною роки свого патріаршества патріарх Кирило так і не запропонував Україн конструктивного варіанту подолання церковного розколу, існування якого давно втомило українське суспільство. Точно так само і УПЦ (МП) фактично втратила ініціативу, яка була у неї в руках два-три роки тому. Тому, як тільки український соціум відчує появу реальної перспективи подолання церковних розділень, такий сценарій одразу ж отримає широку суспільну підтримку.

Отже, українська влада явно відмовилася від пріоритетною ставки на контакти виключно з Московським Патріархатом. Зустрівшись з патріархом Варфоломієм, нинішній президент України фактично продовжив ініціативи, які висловлювалися його попередниками. Схоже, що парадигма розвитку українського православ'я в ХХІ столітті неминуче включає Константинопольський вектор. І всі зусилля Москви блокувати вплив Константинополя на українську ситуацію залишилися марними. Втім, зусилля ці задалегідь були приречені на провал. Адже переконувати українців у тому, що вони є «малоросами» (а по суті, всі зусилля патріарха Кирила на «українському фронті» зводяться саме до цього) - це означає майже нічого не розуміти в тих процесах, які протікають в Україну останні двадцять років ...

By whom also we have access by faith into this grace wherein we stand, and rejoice in hope of the glory of God.

— ROMANS 5:2 KJV

Ukrainian Day on the Hill (UDOH) - English Monday, October 24, 2011

The Ukrainian Canadian Congress along with the Canada Ukraine Parliamentary Friendship Group and Embassy of Ukraine in Canada is hosting a reception and concert to commemorate the 120th Anniversary of Ukrainian Settlement in Canada.

This event will be taking place from 6:00 pm to 8:30 pm at the Government Conference Centre, 2 Rideau Street, Ottawa, Ontario. Admission is free. Strict security measures will be in place so if you are interested in attending please RSVP to Olenka Reshitnyk or Taras Zalusky at UCC National office (613) 232-8822 or olenka.reshitnyk@ucc.ca before October 11, 2011.

Український день у парламенті - Ukrainian **Понеділок, 24 жовтня 2011 р.** – Конгрес Українців Канади разом з Канадсько-Українською Урядовою Групою Дружби та Посольством України в Канаді влаштує прийняття та концерт з нагоди відзначення 120-ліття поселення українців у Канаді.

Ця подія проходитиме з 6:00 до 8:30 год. вечора у конференційному залі уряду за адресою: 2 Rideau Street, Ottawa, Ontario. Вхід безкоштовний. Передбачені строгі міри безпеки. Всіх зацікавлених у відвіданні просимо скontaktуватися з Оленкою Решітнік або Тарасом Залуцьким, зателефонувавши до канцелярії Конгресу Українців Канади за номером: (613) 232-8822 або надіславши повідомлення через інтернет на адресу: olenka.reshitnyk@ucc.ca до 11 жовтня 2011 року.

+++++
October. 24, Mon. 8:30 pm. Boen Arts presents "Talents of Ukraine", with the acclaimed Donbas Song and Dance Company of Ukraine, featured violinist Innesa Tymochko, tenor Yevhen Vaskin, and actor-singer Svitlana Sasu. Exquisite performances, wonderful choreography. At Centrepointe Theatre, 613-580-2700. www.boenarts.com

The Canada-Ukraine Parliamentary Program & The Embassy of Ukraine in Canada
cordially invite you to attend the event
"Ukrainian Vechornytsi"
An evening gathering with traditional Ukrainian music, songs, jokes, and rituals to take place on October 27, 6:00-8:00 pm at the Embassy of Ukraine 310 Somerset Street West, Ottawa
To RSVP Contact: emb_ca@ukremb.ca

З нагоди 120 ліття поселення українців в Канаді, хор ім. Лисенка (Нойвеген, Нідерланди) виступатиме в Оттаві 29-го жовтня, в 7-й год, при храмі святого Івана Хрестителя, 952 Green Valley Drive. Квитки можна набути за здалегідь цієї суботи в українській школі від Оксани Ярош. Квитки – \$20 для дорослих, \$15 золотолітні та студенти, \$ 15 за першу дитину в родині (другі діти безплатно).

The Lysenko Choir from Nieuwegein, The Netherlands, will be performing in Ottawa in celebration of the 120th anniversary of Ukrainian settlement in Canada. The concert will be held **Saturday, October 29th, at 7:00 pm**, at St. John the Baptist Ukrainian Catholic Shrine, 952 Green Valley Crescent. Tickets for the concert will be available this Saturday **during Ukrainian school hours from Oksana Yarosh. Tickets are \$20 for adults, \$15 for seniors & students, and \$15 for the first child in the family (other children are free).** Tickets will also be available at the door.